

Duminica a X-a de peste an

Lecturi: Geneză 3,9-15 ; 2 Corinteni 4,13-17 ; Marcu 3,20-35

« Iată mama mea și frații mei! Oricine face voința lui Dumnezeu, acela îmi este frate și soră și mamă. »

Meditație vincentiană

Lecturile din această duminică ne invită să medităm despre ce este bine și ce este rău și alegerile pe care le facem, bazate pe liberul arbitru (libertate), un dar pe care Dumnezeu ni l-a dat când ne-a creat.

Se presupune că textul din cartea Genezei ar fi fost scris în secolul al X-lea înainte de Cristos și nu are intenția să fie o relatarea istorică a unui fapt petrecut în timp, ci a fost scris cu un scop teologic, de învățare, pentru a ne ajuta să medităm asupra alegerii dintre bine și rău. Alegând să mănânce din fructul oprit (măr), lui Adam îi este rușine de el însuși (este gol) și dă vina pe femeie pentru neascultarea lui față de Dumnezeu. Mai mult, crede chiar că Dumnezeu este responsabil din cauza femeii « pe care i-a dat-o ». După ce că este încrezut se ceartă cu Dumnezeu. Și femeia dă un răspuns lipsit de sinceritate și dă vina pe șarpe (simbol al fertilității în civilizațiile vechi).

În scrisoarea către Corinteni, sfântul Paul reia tema alegerii lui Cristos punând accentul pe intenția noastră și nu pe consecințele faptelor noastre. « Chiar dacă omul nostru din afară se distruge, cel interior se înnoiește din zi în zi, (...) pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se văd căci cele care se văd sunt

trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice ». Dacă suntem sinceri, trebuie să ne respectăm alegerile făcute, chiar dacă ceilalți nu le apreciază; important este ceea ce vrea Dumnezeu și ceea ce vede El în noi, motivul și intenția noastră. De câte ori nu trebuie să luăm hotărâri dificile pentru binele unora și în schimb avem parte de împotrivire, conflict și răzbunare din partea altora! Sfântul Paul trece printr-un moment asemănător când le scrie corintenilor.

Același lucru i se întâmplă și lui Isus în timp ce predica și făcea minuni în Cafarnaum, cu intenția de a arăta Împărăția lui Dumnezeu. Dușmanii însă se întorc împotriva lui, îl critică și încearcă să-i convingă pe ceilalți să lucreze cu ajutorul diavolului și nu cu Duhul Sfânt. Această defăimare este cea mai mare jignire care i-ar fi putut fi adusă lui Cristos și Isus răspunde cu tristețe: « Toate le vor fi iertate fiilor oamenilor: păcatele și blasfemiile, oricâte blasfemii ar fi zis, dar, dacă cineva ar zice blasfemii împotriva Duhului Sfânt, nu va avea iertare niciodată, ci va fi vinovat de un păcat veșnic ».

Apoi Cristos îi mângâie pe cei care cred în EL și (în Împărăția lui Dumnezeu pe care o propovăduiește), spunând că toți fac parte din familia lui: « oricine face voința lui Dumnezeu, acela îmi este frate și soră și mamă ».

Ca vincentieni și noi trebuie să alegem: să mergem să vizităm un sărac sau să mergem să ne distrăm; să cumpărăm ceva pentru săraci sau să cheltuim banii pe distracții; să construim o casă celui sărac sau să cumpărăm ceva de lux, să fim fideli sacramentului căsătoriei sau să facem ce face « lumea »; să facem adorație chiar dacă ni se spune că nu mai este la modă; să trăim simplu și să nu devenim sclavii materialismului. Toate acestea reprezintă alegerile noastre zilnice. Dacă împlinim toate pentru slava lui Dumnezeu ajutându-i pe săraci atunci devenim frații și surorile lui Isus.

Ca vincentieni adeseori suferim împreună cu ceilalți: suntem dezamăgiți de reacția săracilor, suntem subiect de bârfă, lumea nu ne înțelege și suntem trădați chiar de prieteni. În asemenea momente, mai mult ca oricând suntem frații și surorile lui Isus luând parte la patima și suferința lui și ne apropiem de Viața cea adevărată pe care ne-a făgăduit-o. Părerea celorlalți nu este importantă în acest caz, pentru că intenția noastră este sinceră: Domnul vede intenția noastră, iar ceilalți nu o văd. Maica Tereza spunea în rugăciunile ei: « nu este vorba de ceva dintre noi și oameni, ci dintre noi și Dumnezeu ».

Traducere: sora Magdalena